

Hygienické aspeky v stomatologickej ambulancii

MUDr. MIROSLAVA DUCKOVÁ
MUDr. AUREL DUCKO

V zubnej ambulancii je dôležitá prevenčia pred možnou nákazou iných pacientov a personálu.

Z infekčných agens, ktoré môžu mať v stomatológii význam, sú hlavne (v abecednom poradí): hepatitídy, herpes simplex, legionely, mycobacterium tuberculosis, pseudomonas aeruginosa, stafylo- a streptokoky ako aj vírusy spôsobujúce infekcie horných dýchacích ciest. (1)

Hygienické opatrenia slúžiace na zamedzenie prenosu nákazy mali by sa v každej ambulancii stať dennou rutinou.

Prvým krokom je dôkladná anamnéza. Pri pozitívnej odpovedi netreba s pacientom narábať ako s nejakým „vydedencom“, keďže s každým jedným pacientom treba automaticky pracovať ako s potencionálnym nosičom infekcie.

Pred ošetrením je nutné pripraviť potrebné inštrumentárium, rukavice a pomôcky v sterilnej forme.

Pri orálnych chirurgických výkonoch je samozrejmostou zaruškovanie operačného poľa sterilnými rúškami.

Pre ošetrovajúci personál je samozrejmostou čisté pracovné ošatenie, hadinky, prstene nemajú pri práci opodstatnenie.

K bežnej rutine by malo patriť umytie rúk mydlom, najlepšie dezinfekčným a ich osušenie pomocou jednorázového uteráka. Nechty rúk majú byť oblo zastrihnuté, nemajú presahovať bruško prstov a nesmú byť lakované. Pri dezinfekcii rúk je potrebné klášť dôraz na očistenie priestoru pod nechtam, najlepšie kefkou, a pri nechtových lôžkach. Dezinfekčný prípravok musí pôsobiť po dobu odporúčenú výrobcom (rukys musia byť vlhké).

Použitie jednorázových rukavíc a rúšiek (masiek), ako aj výmena rúšiek pri premočení, resp. znečistení je samozrejmostou.

Hygiena a ochrana pred infekciou nekončí ošetrením, dôležité je správne odloženie už kontaminovaných rukavíc, hygienická dezinfekcia rúk, očistenie a dezinfekcia masky a ochranných okuliárov, ako aj správne odstránenie kontaminovaného materiálu.

Násadce sa očistia od nečistôt a následne dezinfikujú otriením dezinfekčnou jednorázovou handričkou.

Použitie inštrumentárium treba najskôr opláchnuť pod tečúcou vodou a ponoriť do dezinfekčného roztoku na dobu uvedenú výrobcom a následne sterilizovať, najlepšie v parnom autokláve.

Všetky pracovné plochy, ktoré mohli byť kontaminované kontaktom alebo aerosolom (vrátane hadíc, reflektoru, držiakov, pluvátka zubolekárskej súpravy)

vy a pod.) treba očistiť od hrubých nečistôt a otrieť jednorázovou dezinfekčnou handričkou, alebo postriekať dezinfekčným prípravkom (účinný proti vírusom hepatitídy a HIV) a po jeho pôsobení otrieť do sucha.

Dezinifikovať treba aj exponované rtg. snímky pred vyvolávacím procesom či už ručnou cestou, alebo v automate.

Jednorázový materiál ako odsliňovače, poháriky, rukavice, utierky a pod. sa ukladá do nádob určených na zber nebezpečného odpadu triedeného podľa zák. č. 238/1991 Zb., vystlaných nepoškodenými igelitovými vrecami.

Na použité ihly nikdy nenasúvame pôvodný kryt, ale ihneď po použití ich vhadzujeme, najlepšie aj so striekačkou, do tvrdých plastových nádob s vekom na to určených.

Otačky a protetické práce smerujúce do laboratória je vhodné dezinfikovať po norení do dezinfekčného roztoku.

V prípade, že boli pacientovou krvou alebo slinami kontaminované aj iné plochy, ako podlaha a pod., resp., keď je riziko kontaminácie vysoké (HIV pozitívny pacient a pod.) je treba dezinfekciu rozšíriť aj na tieto plochy.

Denne po ukončení ordinácie je treba všetky plochy ambulancie dôkladne vyčistiť a vydezinfikovať. Nezabúdame na čakáreň a hygienický box pre pacientov.

U pacientov s otvorenou formou tuberkulózy plúc je odporúčané používať tuberkulocídne dezinfekčné prípravky na báze amónia, aldehydov alebo chlóru.

Je potrebné vyškoliť personál ambulancie tak, aby sa všetky tieto úkony stali rutinou pred aj po každom ošetrení pacienta.

Celý personál ambulancie by mal byť očkovaný proti hepatitíde B a účinnosť protílátok by mala byť pravidelne kontrolovaná.

Pokiaľ by počas ošetrenia došlo k poškodeniu rukavice (až 10% jednorázových rukavíc po ošetrení má drobné poškodenia), s rezným, alebo bodným poranením, treba ihneď ranu nasledovne ošetriť:

1. ranu okamžite stlačiť aby došlo ku krávaniu
2. dezinfikovať antiseptikom s obsahom alkoholu určeným na dezinfekciu rúk a nechať pôsobiť minimálne 30 sek.
3. postarať sa o odber a vyšetrenie krvi poraneného s dôrazom na Hbs Ag, HIV Ag, anti HCV Ag, anti Hbs Ag a anti HBC Ag. o 24 hodín po expozícii podať hyperimunný imunoglobulín proti hepatitíde B, napr. Hepatect

4. zistiť, či je pacient, u ktorého inštrumentáriom došlo k poraneniu známy, upresniť jeho anamnézu a prípadne ho požiadať o odber a vyšetrenie jeho krvi s dôrazom na Hbs-, HCV- a HIV protílátky. Je dobré vyžiadať si k tomuto vyšetreniu pacientov písomný súhlas. Pokiaľ je pacient hepatitis C pozitívny, je potrebný taktiež odber krvi so zameraním na HCV protílátky a hepatálne testy, ktorý sa opakuje pre potreby kontroly poraneného po troch a šiestich mesiacoch.

5. pokiaľ je podozrenie, že pacient je HIV pozitívny, je potrebná chemoprofilaxia s ACT do 90 minút. Pri tomto je dôležitý druh poranenia a množstvo prenesenej kontaminovanej krvi. HIV test je potrebné vykonať ihneď, po 6 týždňoch, 3 a 6 mesiacoch a po jednom roku zoštokovať.

Pokiaľ došlo k poraneniu ihlou z odpaďu a nevieme ju priradiť ku konkrétnemu pacientovi je možnosť preniesenia infekcie skoagulovanou krvou skoro nulová.

Pri poranení sa vpichom použiť ihly pri práci v ambulancii môže dojsť v 0,3 – 10 % k prenosu infekcie. (2)

O takomto pracovnom úrade je potrebné viesť detailnú dokumentáciu. Uviešť treba hlavne všetky dátá poškodeného, dátum, hodinu a miesto poranenia, bližší popis udalosti, známu možnú kontamináciu raniaceho inštrumentária, sérologický status pacienta a ošetrenie, ktorým bola rana následne ošetrená.

Záverom môžeme zhrnúť, že riziká prenosu infekcie môžeme výrazne znížiť dôkladnou anamnézou, zaužívanými hygienickými návykmi, zodpovedajúcim pracovným systémom (pravidlo nekontaminácie), ako aj overenými technológiami.

Použitá literatúra:

1. Bundesgesundheitsblatt 41, 8/1998, 363–369
2. Matheis, Zahnarzt 10/1999, 13